

ud, men hvorfor ringede klokkerne så ikke, da økonomi- og erhvervsministeren svarede, at han ikke kendte til, at der var andre lande, der havde en så bemærkelsesværdig, særlig, underlig konstruktion som en kompensationsklausul, eller da det fremgik af vores høring her i Folketinget den 9. december, at en sådan klausul kun bruges af lande bl.a. som dem, hr. Svend Auken nævnte tidligere, nemlig Angola, Sydafrika, Georgien, latinamerikanske lande, altså lande, hvor man har totalt ustabile politiske styre, men ikke bruges af de lande, der ligger i Europa, eller af USA. Hvorfor ringede klokkerne ikke på det tidspunkt? Hvorfor lyste de røde alarmlamper ikke på det tidspunkt?

Hvorfor lyste de ikke, da svarene på de mange spørgsmål begyndte at rulle ind, og det blev mere og mere tydeligt, at der desværre ikke er nogen garanti for, at samfundet får et væsentlig højere udbytte af de milliardgevinster, der ligger i Nordsøen, med denne her aftale? Hvorfor lyste de røde lamper ikke på det tidspunkt?

Hele udgangspunktet for forespørgselsdebatten i begyndelsen af det her år og for vores pres på regeringen har jo netop været en dyb utilfredshed med, at samfundet ikke fik tilstrækkeligt af sine værdier. Hvorfor lyste lampen ikke, da det fremgik ret tidligt i forløbet, at den risiko-præmie, som operatørerne får for at trække olien og gassen op af undergrunden for samfundet, bliver på mere end det dobbelte af det, der har været gennemsnittet for olieselskaber på det her område?

Kl. 13.40

Ministeren har jo selv oplyst, at gennemsnittet, når man ser på det historisk, har ligget på 3 pct., og selv oplyst, at risikopræmien her ligger på 7 pct. 3 pct. og 7 pct. kan være lidt, når man snakker om småkroner, men når vi snakker om milliarder, er det ikke lidt. Hvorfor skulle denne sag køres på en måde, der er fuldstændig anderledes, end man gør med tilsvarende aftaler, hvor man sender det i udbud og lader konkurrencen afgøre, hvem der skal være operatør?

Hvad er de hårdtslående argumenter for, at man ikke på det her område, hvor der er tale om milliardbeløb, siger, at selvfølgelig skal der være konkurrence? Det er jo en absurditet i sig selv, at en borgerlig regering vælger ikke at benytte konkurrencemidlet på det her område og lade forskellige udbydere konkurrere om, hvem der skal have buddet, sådan at staten kan spørge, hvilket jo er den egentlige fornuftige indgangs-

vinkel, hvor lidt man kan slippe med for at få vores olie og gas op af Nordsøen.

Nu har man præcis ikke spurgt: Hvor lidt kan vi slippe med? Nu har man i stedet for sagt: Vi har lavet en aftale med kompensation, vi tror på, at det går meget fint, og vi tror simpelt hen så stærkt på, at vi er så kloge, at intet Folketing i de kommende 38 år skal have ret til at lave om på det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det er tredje gang, at vi her i salen diskuterer den indgåede aftale mellem regeringen og DUC om udvinding af olie i Nordsøen og de tre lovforslag, der knytter sig til aftalen.

Det er Det Radikale Venstre glad for. Der er tale om en vigtig aftale med store konsekvenser for det danske samfund, og der er ingen tvivl om, at vi er blevet klogere i løbet af processen.

Jeg vil nu ikke her undlade at gøre opmærksom på, at man godt kunne ønske sig den samme opmærksomhed og den samme politiske diskussion i et spørgsmål, der får mindst lige så stor betydning for Danmark, nemlig spørgsmålet om, hvad vi stiller op økonomisk og energipolitisk, når olieproduktionen i den danske del af Nordsøen om få år topper og Danmarks økonomi og forsyningssikkerhed dermed svækkes dramatisk.

Derfor vil jeg være glad for at høre, om ministeren har haft lejlighed til at overveje Det Radikale Venstres forslag om at nedsætte en uafhængig kommission, der netop skal belyse disse konsekvenser, ligesom jeg har bemærket under andenbehandlingen og er glad for, at SF tilslutter sig tanken, og at Socialdemokratiet også er positiv over for ideen, men dog vil sikre sig, at det er en uafhængig kommission, hvis jeg forstod hr. Svend Auken rigtigt.

I dag skal vi imidlertid stemme om de tre lovforslag, der vedrører selve Nordsøaftalen, og Det Radikale Venstre har fortsat den holdning, at der her er tale om det, som man i Sønderjylland ville kalde en rigtig spitzeaftale, dvs. en god aftale, fordi den både sikrer Danmark en stabil og fuld udnyttelse af de ressourcer, der ligger i den danske undergrund, og sikrer staten en langt større andel af de samme værdier.

Jeg skal ikke her gentage mine tidligere ordførertaler, men alene hæfte mig ved den del af aftalen, som er det mest omdiskuterede i de sid-